

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1162/2021
26.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици З.К. 648/20 од 28.01.2021. године и Вишег суда у Суботици 7Кж1. 71/21 од 17.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици З.К. 648/20 од 28.01.2021. године и Вишег суда у Суботици 7Кж1. 71/21 од 17.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици З.К. 648/20 од 28.01.2021. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда и то тако што је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена, у року од 1 године од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. На основу члана 87. и 246а став 1. КЗ, према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Суботици 7Кж1. 71/21 од 17.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Суботици З.К. 648/20 од 28.01.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене АА, адвокат Виктор Јухас Ђурић поднео је захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 1. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет

врати на поновно суђење или исте преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе и одредити да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводи да су пресуде засноване на незаконитим доказима, на којима се не смеју заснивати, а као незаконите доказе означава: потврду о привремено одузетим предметима од 10.08.2019. године, поступање овлашћених службених лица према окривљеној АА, које је претходило сачињавању потврде, као и записник о вештачењу биљне материје број 234-2566/19 од 23.08.2019. године. У вези са изнетим, бранилац наводи да су службеници полиције обавили претрес лица, тако што су окривљеној наредили да из торбице извади све ствари, а који претрес је обављен без наредбе суда иако се није радило ни о једној ситуацији прописаних чланом 159. ЗКП, те да су полицајци критичном приликом поступили супротно одредби члана 160. ЗКП. По ставу одбране, на основу члана 160. ЗКП требало је да буде сачињен записник о претресу лица и да се достави судији за претходни поступак, што није учињено, а суд на главном претресу није овлашћен да то чини уместо судије за претходни поступак. Из наведеног, одбрана извлачи закључак да је полиција биљну материју, коју је пронашла код окривљене прибавила на незаконити начин, из којих разлога се ни записник о вештачењу те материје од 23.08.2019. године, не може користити као доказ у поступку, јер је плод незаконитог доказа, који је проистекао из истог. Такође, бранилац окривљене наводи да је потврда о привремено одузетим предметима незаконит доказ, јер је окривљена АА била принудно одведена у станицу полиције – ухапшена и наведена да инкриминише себе потписивањем потврде иако, по члану 150. став 1. ЗКП, потврду треба да потпише само службеник полиције који спроводи радњу. Одбрана сматра да је у питању еквивалент испитивању, у ситуацији у којој окривљеној није пре потписивања саопштено да је осумњичена и за шта, него је наведено да има својство грађанина, да јој није саопштено да није дужна ништа да потпише, а да ће се све што потпише, користити као доказ против ње, а што све представља права која члан 68. и 69. ЗКП јемче лицу које је ухапшено због сумње да је починило кривично дело.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљене АА изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни два, став седам, осам, девет и страни три, став један,

два, три и четири, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да је суд погрешно применио закон, обзиром да је у изреци првостепене пресуде, наведено да је окривљена АА неовлашћено држала 0,41 грам опојне дроге cannabis – марихуана, а која количина је, по ставу одбране, толико мала и занемарљива, због чега је суд, на основу одредбе члана 18. КЗ, требао да закључи да то није кривично дело, јер је дело малог значаја, или да окривљену, на основу члана 246а став 1. КЗ, ослободи од казне.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац окривљене у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљене изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни четири, став један, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић